

Urednik: Dragana Varaklić
Prilozi: Vladimir Spasojević
Gojko Roglić
Vojin Vasović
Dizajn i priprema za štampu:
XXL Advertisng

Glas Oplenca

SKUD Oplenac Newsletter

www.oplenac.ca

PRIDRUŽITE NAM SE, POTREBNI STE

Ispred zgrade SKUD-a Oplenac, 13 jun 2009

Reč predsednika:
Dragana Varaklić

Na adresu 895 Rangeview Rd, Mississauga svaka Srpska duša je dobrodošla uvek, i bez poziva i specijalne najave, a svaka pomoć od naših ljudi je preko potrebna i sa nadom se očekuje u prostorijama SKUD-a Oplenac, jer ljudi samo zajedničkim radom mogu da uspešno održavaju organizaciju koja u suštini nije ničija, nego svih nas. Možda su snovi onih koji su je osnovali veliki, kao i njihova ljubav prema Srpskom rodu, ali je velika i nada i vera u Srbe iz "okoline", bliže ili malo udaljenije, da će se pridružiti, da će pomoći da se na jednom mestu, umesto

na sto različitih i nejakih, jednom udružimo kako bi časno, kompetentno i kvalitetno održavali srpsku tradiciju prenoseći je na mlade i pokazujući je kao takvu svetu oko nas. Po devet Srba se iz godine u godinu preuzima časne volonterske uloge da vode SKUD Oplenac, ulažući tako deo svojih života u zajedništvo i zajedno sa dosta drugih stražare nad Srbijom sa kojom se ponosimo, čekajući smenu i prijateljsko prepoznatljivo lice na vratima koje izgovara, "Srećan rad, kako mogu da pomognem?" Zbog toga dođite i dovedite decu u Oplenac koji zbog vas i postoji, u Oplenac is stvarnosti opisane u mojoj priči.

Srpsko Kulturno Umetničko Društvo Oplenac je je neprofitna organizacija, legalno registrovana kanadska korporacija i u pozitivnom smislu netipično udruženje

Srba u dijaspori koje je i vlasnik objekta u kome funkcioniše. Nekada se Oplenac pominje kao organizacija, nekada kao folklorno društvo ili kao klub, a u stvari je sve zajedno i postoji samo sa jednim ciljem i idejom, da priča o jednom narodu, njegovoj kulturi i tradiciji kako pokolenjima kanadskih Srba tako i Kanadanima.

Sve što se aktivnostima sekcija i članstva zaradi u Oplencu, vraća se nazad u Oplenac, kako bi se njegov rad produžio iz godine u godinu i postao sve kvalitetniji, autentičniji, lepši i dosledniji tituli ambasadora kulture i tradicije srpskog naroda. Deca igraju na koncertima, na manjim i većim nastupima, pred Srbima i Kanadanima, Uprave i članstvo rade volonterski, a donatori prilažu, sve zbog Oplenca, jedinstvene organizacije gde Srbi inspirisani sopstvenim

kulturnim nasleđem, privređuju i daju nesebično da bi očuvali od ne-zaborava i ponosno pred drugim nacijama u šarolikoj Kanadi i šire pokazali svoju tradiciju i ono najlepše o narodu iz koga potiču. SKUD Oplenac postoji zbog onih najboljih i onog najboljeg iz Srpskog naroda i kao takva organizacija zaslužuje da bude negovana od svih koji se Srbima zovu.

Naši ljudi iz Toronta i šire okoline upisuju svoju decu u sekcije Oplenca, nadajući se da će jednog dana u isti taj Oplenac dovesti i svoje unuke. Zbog istih razloga ljudi postaju i članovi korporacije SKUD Oplenac, da dodatnim volonterskim naporima pomognu rad organizacije, kako bi što duže živela i funkcionisala među nama i u tim naporima su požrtvovaniji od svih ostalih. Članovi volonterski plaćaju redovnu godišnju članarinu i odrađuju dogovorene volonterske sate odvajajući od svog slobodnog vremena i od svog porodičnog budžeta za Oplenac. Bez njih Oplenca ne bi bilo, jer se od članova korporacije biraju Uprave koje su vitalne za vođenje i funkcionisanje društva. U SKUD Oplenac se učlanjuju samo oni sa najvećim srpskim srcem, koji svojim primerom, radom i požrtvovanošću inspirišu. Zbog toga im u najmanju ruku treba "skinuti kapu".

Svaki roditelj koji ima decu u Oplenčevim sekcijama trebao bi da postane i član korporacije, jer je to čast a ne samo obaveza, koja i nije toliko velika kada se uzme u obzir koliko je veliki Oplenac i njegov značaj u životu svih nas u Srpskoj zajednici.

Kada nas ima više, obaveze postaju manje, a Oplenac sve lepši i privlačniji, a time i korisniji za generacije koje dolaze. Oplenac trenutno članove korporacije košta obaveznih \$20.00 mesečno (za deset meseci u sezoni) i 15

volonterskih sati rada za godinu dana. Mnogi daju i mnogo više, dok članovi uprava posvećuju i veliki deo svog slobodnog vremena. Što više članova, to su nošnje, koreografije i pozorišne predstave lepše, koncerti i nastupi primamljiviji, naš ponos veći i život bogatiji za Srbiju u našim srcima, veseli i raspevanu, kulturnu i tradicionalnu, za Srbiju u Toronto skupštini, Living Arts Centru, na molovima i paradama, na festivalima, u nogama i očima naše dece sa cvetovima u pundama, zabrađene i obučene u odelo svojih predaka.

Zbog toga se pridružite i ugradite deo sebe u misiju SKUD-a Oplenac, u svoju tradiciju i kulturu koja je uvek u opasnosti da bude zaboravljena i izbrisana iz života naših potomaka na ovom kontinentu.

Narod bez porekla, gubi identitet, a njegovi potomci i kada prime neku drugu kulturu uvek lutaju nedovršeni ni sami ne znajući zašto. Sve dok postoji kuća gde mogu da se vrate, neće lutati.

Za srpske potomke u GTA, ta kuća je SKUD Oplenac. Ona je mnogo vrednija od simbolične članarine i malo volonterskog rada koji zapadnu svaku Oplenčevu porodicu, a da bi bila toplija i dugovečnija, potrebno je da svi mi bar minimalno u nju uložimo, zbog nas samih, a posebno naše dece.

Iako Srbe bije glas da su razjedinjen narod, postojanje Oplenca daje nadu i skepticima među nama samima, da postoji srpska zajednica i srpsko zajedništvo. Od toga koliko smo pojedinačno a kasnije i zajedno sposobni da prevaziđemo sopstvene poroke i sujete, koliko smo spremni i vredni, a ne lenji, da aktiviramo sebe i svoju decu kroz aktivnosti inicirane postojanjem organizacije kao što je Oplenac, zavisi da li će iza nas ostati trag ili samo lica slična našima i sa našom krvnom grupom.

POSTANITE ČLAN ORKESTRA ILI HORA

POŠTOVANI UMETNICI,
ZAPEVAJTE I ZASVIRAJTE JEDNOM
SEDMICNO ZA SVOJU DUŠU I POSTANITE
TAKO PONOSNI DEO ORGANIZACIJE KOJA
SE BORI DA SAČUVA I POKAŽE SRPSKU
TRADICIJU, UMETNOST I KULTURU!
UČLANITE SE U ORKESTAR ILI HOR SKUD
OPLENAC SPAJAJUĆI LEPO SA KORISNIM!

Pozovite 905-274-6449 ili pošaljate poruku:
info@oplenac.ca

Probe Hora i Orkestra počinju u drugoj nedelji
Septembra.

SEZONA 2009/2010

OPLENAC NUDI NAJŠ IRI IZBOR AKTIVNOSTI ZA DECU, OMLADINU I ODRASLE:

NARODNI SRPSKI FOLKLOR, IGRA I PESMA • STILIZOVAN FOLKLOR - SRPSKA IGRA KROZ SCENSKU PREZENTACIJU SA ELEMENTIMA BALETA • ŠKOLA DRAME ZA DECU I OMLADINU "DRAMSKI STUDIO OPLENAC" I POZORIŠTE ZA DECU I OMLADINU • ANSAMBL BIVŠIH IGRACA (NOVI ANSAMBL OD BIVŠIH IGRACA "ALL STARS OPLENAC ENSEMBLE") • REKREATIVNI ANSAMBL "U ZDRAVOM TELU - ZDRAV DUH" • HOR ODRASLIH • DEČJI HOR "KOLIBRI SA OPLENCA" • ŠKOLA SRPSKOG JEZIKA • NARODNI ORKESTAR SKUD OPLENAC

SKUD OPLENAC nudi najpovoljnije uslove rada u profesionalno opremljenim salama sa klimatizacijom, profesionalnim podovima za igru, ozvučenjima i najpovoljnijim uslovima plaćanja. DOĐITE I UVERITE SE SAMI. Sa ansamblima rade vrhunski učitelji folklor pod umetničkim rukovodstvom jednog od najvećih srpskih igrača i koreografa, etnokoreologa VLADIMIRA SPASOJEVIĆA, nekadašnjeg soliste AKUD-a "BRANKO KRSMANOVIĆ-KRSMANAC", soliste i šefa igrača Nacionalnog ansambla "KOLO" i Umetničkog direktora AKUD-a "ŠPANAC" iz BEOGRADA.

Upis u sve sekcije za sezonu 2009/10 je svake subote počev od 5 septembra 2009 od 10:00 - 13:00 časova.

SKUD OPLENAC SPAJA TRADICIJU, SADAŠNJOST I BUDUĆNOST, VAS I VAŠE DECE. DOBITE DA ZAJEDNO UŽIVAMO U NAŠEM KULTURNOM NASLEDJU I POKAŽEMO SVETU SRBIJU KOJOM SE PONOSIMO.

DOBRODOŠLI U OPLENAC

SCA Oplenac 895 Range View Rd.
Mississauga, ON, L5E 1H1 phone: (905) 274-6449
www.oplenac.ca

Svaki vaš prilog Fondaciji Stara Raška pomaže deci u Srbiji koja su sa ograničenim sredstvima za život. Hvala na dosadašnjoj pomoći, ne zaboravite da uplatite Vašu članarinu za 2008.

Godišnja članarina-donacija je \$100. Sa manje od 30 centi na dan Vaše pomoći, spasićemo Staru Rašku da ne doživi sudbinu Kosova! Ne dozvolite da se vekovno nasleđe na vama prekinе! Svaki Vaš prilog je značajan doprinos da Stara Raška ostane tamo gde jeste i ono što jeste, i da se žalosna sudbina Kosova i Metohije ne ponovi.

Kanadsko Srpska Humanitarna Fondacija Stara Raška
4015 Kings Landing Court, Mississauga, ON, L4W 5C4
Telefon: 905-875-0396
www.stararaska.com

FOLKLOR, ŽIVOTNI SAPUTNIK

Iz ugla Umetničkog direktora:
Vladimir Spasojević

Pokretom i plesom stvorena magija, u dečijem oku, uhu i duhu otvorila je jednu neispisanu stranicu knjige mog života. Beše to jedne davne večeri u gradskom hramu kulture u mom rodnom Valjevu. Folklorni ansambl se leluja levo desno a Davor i Vesna su izvodili magične pokrete ispunjavajući prostor ispred organizovane igračke gomile u dnu scene. Vidim tu sliku i danas i znam da je odatle sve počelo. Nisam tada znao da li su ti pokreti laki ili teški, ni da ću ih jednog dana i sam naučiti i godinama na sceni ponavljati, sa drugima i ispred drugih, no ostala mi je ta slika čudnovatih estetskih pokreta ta dva predivna mlada ali umetnički zrela, energična tela, koji su za potku umetničkog šaranja i veženja imali grupu jednoobraznih plavo crvenih kostima koja se njišu u polukrugu u dnu scene.

Kasnije sam sa njima dvoma u prepričavanju prošlosti više puta podelio taj lični doživljaj magije i tog uticaja na mene, ali mislim da oni ni danas nisu svesni veličine tog spontanog čina koji su mi podarili. Izgleda da su oni uživali dovoljno i za sebe i za prepun auditorij koji ih je nagradio gromoglasnim aplauzom. Svima je bilo bogato, plemenito i ugodno. Ljubomorno čuvam sliku sa mog prvog nastupa na sceni, pre tačno trideset i pet godina. Igrom slučaja mojim školskim drugovima i meni je baš taj isti Davor pokazivao prve korake i pokrete, uvodio nas u magični svet igre.

Kasnije smo godinama igrali zajedno, rame uz rame, putovali po svetu i ostali prijatelji sve ove godine i decenije u ogromnoj porodici i zajednici folklorista Srbije; Davor je oženio tu svoju prelepu partnerku Vesnu, njihova ćerka Dunja je postala vanserijski igrač ali i odličan glumac. Vesna i Davor i danas aktivno igraju jednom nedeljno svoj scenski i umetnički program u sekciji veterana, skladno žive kroz igračku priču i svoju ljubav, u ambijentu divne porodice koju su stvorili, sa uživanjem uz muziku, pesmu i igru u krugu prijatelja sa kojima su tim iskonskim nevidljivim nitima vezani. Talentovani a vredni ljudi, svaki u svojoj oblasti, u životu stignu daleko.

U mladalačkoj prepotentnosti, mali mi beše taj valjevski Abrašević, ansambl svetskog kalibra (još 1978-me sam sa njim obišao

cele Sjedinjene Američke Države, kao najmladji u ansamblu igrao u Carnegie Hall u Njujorku, na sceni gde pre toga niko od svetskih folklornih trupa nije nastupao, Kennedy Center u Washington DC i ostalih prestižnih dvorana na ovom kontinentu). Studentski dani su me odveli u Krsmanović, ljubav i posvećenje srpskoj tradicio-

Koncert SKUD-a Oplenac 31 maj 2009, Mississauga Living Arts Centre

nalnoj narodnoj igri u Nacionalni ansambl Srbije Kolo, gde sam ostao punih deset godina. Tih godina su i definitivno trasirana moja životna opredeljenja.

Igrom kroz život ili igra kao život ili život kao igra. Muzika pokreće telo, sva čula se usmeravaju na njeno što sadržajnije i vernije tumačenje. Da, volim tu teoriju i objašnjenje igre: Telo koje pokretom tumači muziku, njenu emociju, karakter, stil i dubinu. Samo to bi bio dovoljan razlog za moj dosadašnji rad na pronalaženju tog odgovora, te lepote i uzvišenosti, a onda: glad i žedj za jasnim čitanjem i razumevanjem naše srpske narodne muzike, načinom i putevima stvaranja narodnih igara kroz godine i vekove, razlozima uživanja i opijenosti narodnih igrača da u muzici lokalne sredine stvore takve posebne igre koje drugima, koji se izučavanjem igre bave, kao i celom srpskom nacionalnom biću, ostane za večnost. U tom traganju za psihološkim i socijalnim aspektima igara sa Balkana, prvenstveno srpskih, zajedno sa mnogim kolegama koji se ozbiljno bave istom profesijom, razotkrivamo našu nacionalnu posebnost, čuvamo je i ljubomorno pokazujemo svetu, delimo svoju srpsku lepotu sa drugim bogatim svetskim tradicionalnim kulturama. Spletom okolnosti, Božjim zapisom i predodređenju, svesnim opredeljenjem u pravom

trenutku, već decenijama učim decu, djake, studente i odrasle igri, uporno i dosadno ukazujem na važnu nit koju sam uspeo da uhvatim i koju interpretiram na svoj način: ne igraju samo noge u srpskom folkloru, igra celo telo, igra svo biće, igra srce, igraju vekovi nataloženi u generacijama onih koji su igru upražnjavali, po

samo osetio duh najvećih koreografa, sagledavao sve aspekte i različite pristupe obradi narodne muzike, pesme i igre. Na tom nepresušnom vrelu pojmim se i dalje, postrojavam folklorne vojske i prenosim im tu ljubav, ljubav za životom, okruženjem, za optimizmom, osmehom, neobičnošću, ljubav za muzikom, pokretom,

proživljava svaki put iznova, na drugačiji i sve zreliji način. Tako i igra kroz život, prostor i vreme poprima funkciju kao i sazrevanje i opijenost dobrim i zrelim vinom. Što više i duže si u igri, više u njoj naučiš da uživaš.

Treba se bezuslovno prepustiti muzici, pesmi i igri i onima koji je, svako na svoj osoben način, prenose drugima: ko ume da sluša, on i čuje, da gleda, on i vidi, i tako stekne sposobnost da jednog dana otvori tu svoju intimnu magičnu igračko-muzičku kutiju, svoj lični doživljaj igre, oseti to vrhunsko zadovoljstvo i radost koju je nemoguće opisati jedinstvenom teorijom za sve i svakoga.

Svako zasluži svoj lični opis, pristup, objašnjenje i pečat i to objavi svetu jednoj prostom a razumljivom rečenicom: Volim da igram. U igračkim generacijama koje su stasavale pre mene, u moje igračko vreme, zatim u generacijama igrača koje sada upražnjavaju folklor u ansamblima Srbije i Kanade, vidim neke zajedničke osobine. Odnos igrača prema svetu oko sebe, različit je od onih koji tu privilegiju nisu imali priliku da osete, prepoznaju, prožive i iskoriste. Igrači u folklornim društvima stiču toleranciju, strpljenje, stabilnost, sigurnost u sebe, moć slobode i komunikacije u ophodjenju sa drugima, neguju zdravo i lepo telo, stiču vitalnost za ceo život. Još ako su imali priliku da uče i rade sa najboljim pedagogima, te dimenzije su veće, šire i delotvornije.

Pri kraju ove priče, evo još jednog komentara. Vidim sasvim jasno, da na ovom mom putu imam još puno kilometara i prostora da predjem i preletim.

Učim i dalje, posmatrajući svu tu decu i odrasle oko sebe, radeći sa njima. Slušam muziku, tragam za motivima od kojih mogu nastati dobre kompozicije igara i koreografija. Posmatram i slušam prirodu, njen zvuk i zov, odjek Srbije, njene muzike, pesme i igre u prostranstvima srpske Kanade.

Svakodnevno delim sve to sa drugima i tražim i dalje odgovora, za to vreme preteško pitanje koje mi je sedamdesetih godina postavio legendarni novinar Jova Stojić, od tog vremena moj prijatelj, kada je sa ondašnjim srednjoškolicem koji je sa društvom dva meseca koncertima obilazio Ameriku napravio intervju preko cele strane Politike:

Zbog čega se igrom baviš i šta ti ona u životu znači?

Odgovor na ovo pitanje ću i dalje dopunjavati svakodnevno, jer znam da su sve priče daleko od toga da budu i konačno ispričane.

Vladimir Spasojević

Rodjen oktobra 1961. godine u Valjevu, Srbija. Narodnom igrom se bavi od 1974. godine a pedagoškim radom od 1979. godine KUD Abrašević, Valjevo: igrač, solista (1976.- 1982.), supervizor (1994.- 2005.)

AKUD Branko Krsmanović, Beograd - igrač, solista (1982.- 1984. i 1989.) Nacionalni ansambl Srbije KOLO, Beograd - igrač, solista (1984. - 1994.)

Šef igrača Nacionalnog ansambla Srbije KOLO, Beograd, 1994. godine.

Umetnički rukovodilac AKUD Španac, Beograd: 1995.- 1998. i

2004.- 2006.

Monitor igrača, koreograf, supervizor: Eostiged ar Stangala, Quimper, France 1998.- 2001.

Saradnik i koreograf FA Kendalch, Bretagne, France: 1999.- 2001.

Umetnički rukovodilac KUD Radičević, Zemun i KUD Mladost, Nova Pazova 2001.- 2003.

Direktor programa i koreograf Internacionalnog festivala CIOFF Beograd od 2006. godine.

Umetnički direktor i koreograf SKUD Oplenac od 2008. godine.

VESELE VEČERI POSTAJU TRADICIJA

Nasmejani volonteri "na random mestu":

Vesna Racić, Milan Njegovanović i bračni par Petrović

Volonterstvo je stub oslonac funkcionisanja SKUD-A Oplenac a volonteri su ljudi koji ga održavaju, počev od Uprava društva preko članstava do roditelja. Odličan primer efikasnog funkcionisanja volontera Oplenca su i održavanje dve "VESELE VEČERI", u Aprilu i Junu 2009. Organizatori, Stevo Ostojić, Jovica Petrović, Mladen Racić, Nenad Mrklaj i Milan Njegovanović sa suprugama, su potpuno preuzeli i od početka do

kraja izveli dve veoma uspešne večeri održane u MDG Sali SKUD-a Oplenac, uključujući pripreme i nabavke hrane i pića, raspremanja i pripreme sale, kuhinju, bar, lutriju i karte.

Ceo, veoma značajan profit, je otišao u Oplencev fond za isplatu nošnji. Ljudi kao što je ova grupa roditelja dece Drugog Reprezentativnog ansambla SKUD Oplenac inspirišu, verovatno i sami inspirisani lepotom svoje dece dok

izvežbano i sa osmehom na licima vezu nogama u kolu Srpskom.

Nadamo se da će svojim primenom pošeposti i druge da nam se pridruže i pomognu, da kolo na Oplencu postane veće i lepše, veselo i kvalitetno predstavljajući razigranu lepotu Srske tradicije. Zahvaljujući pozitivnoj energiji grupe roditelja, "Veselo Veče" postaje deo standardno organizovanih događaja u Oplencu, slično kao i Beogradske i Vojvodjanske večeri, kao i inspiracija nekoj drugoj grupi Oplenčevih roditelja da na sličan način da svoj doprinos očuvanju srpske culture i tradicije i dugotrajna inspiracija za volontere i volonterstvo. Svaka cast!

PRIČAO MI MOJ DEDA RADOVAN... O SVEMU, OD IZVORA DO UVIRA

(ili: Moja priča o KORENIMA I SEOBAMA)

Jeste, pričao mi moj deda, kao što svakom od nas pričaše. Ali znam, većina će reći: "Čekaj, moj deda se nije zvao Radovan". Čudna mi čuda, ni moj se nije zvao Radovan, ali, zar se svaki deda ne može nazvati Radovanom? Pa stvarno, setite se koliko radosti smo u detinjstvu imali upravo sa dedom i babom, ili dedama i babama, ko je imao tu sreću da ih ima sve po Božijem redu. Pa zar nam se oni nisu najviše radovali i pružali nam najviše radosti koje dete-unuče može imati i pamtititi kao najveću sreću u životu. Eto onda prava da svakog dedu nazovemo Radovanom, i svaku babu Radovankom...

I jos da istina bude veća, zar ime Radovan već skoro dvadeset godina nije najpopularnije među nama, bogme jeste, i već se svrstalo u sami vrh naših najpopularnijih imena, zajedno sa Milošem, Stefanom, Nemanjom... jeste, sva su lepa, ali ovo nosi i još nešto posebno u sebi-malo više radosti..

Ali, ovaj naslov će odmah pasti u oči svima onima koji su videli nedavno izvedeni šou dece i omladine SKUD-a OPLENAC iz Toronta, 31 maja 2009 godine u velelepnoj dvorani Living Art Centra u Misisagi. A bilo nas je preko hiljadu, reklo bi se hiljade očiju su videli i hiljadu ušiju čule taj divni koncert kojim svake godine SKUD Oplenac privodi kraju svoju školsku godinu u svojoj divnoj misiji očuvanja lepote naše igre, pesme, muzike, reči, nošnje, običaja - jednom rečju naše kulture.

Pa da, onda ćemo malo o tome, a ne o ovom prvom? Možda se tako može učiniti, ali, Bogami, ove dve teme ne mogu jedna bez druge, jer da nije ove prve o dedi (naravno i babi, da se ne bi bake osetile manje važnima), teško da bi ikako moglo biti govora i o ovoj drugoj.

Tek da pravda pobeđi, deca su za sve svoje pretke izvela veličanstveni koncert i time se na najlepši način odužila onima koji im se najviše raduju, i naravno zato se i taj prvi deo koncerta sa decom i mladim ansamblima tako i nazva. Kad se podigla zavesa na sceni LAC i kad se stotine dece pokazalo na sceni pod divnim svetlima reflektora, u gledalištu se prelomio aplauz koji je prigrušio taj uzdah sreće i zadovoljstva koji nikad ne uspemo da stišamo u sebi kad vidimo takvu jednu sliku: Pa da li su ta deca zaista samo na jednoj divnoj sceni (negde tamo daleko) ili u takvom ambijentu zaista podsećaju na prizor negde u otadžbini, na proplanku ili livadi iza koje u najlepšim bojama

smiraja dana zalazi sunce. Da, takav smo utisak imali u tom ambijentu sa pozadinom pejsaža iz nasih krajeva. I samo što smo smirili taj prvi uzdah i utisak, prelomila se dečija pesma, počele se redjati dečije igre, od onih što još nisu ili su jedva napunili 3 godine pa preko malo starijih do onih što

li lepšeg načina da se odužimo onima što su pre ravno dva veka dali svoje živote za slobodu naroda? I kad su nas deca provela kroz naše krajeve, pomislio sam, to je zaista dosta za prvi deo koncerta. Ali, niti bi deda Radovan bio on, niti poznati Jeremija iz Topolnice, da baš opet Jeremija ne opali topa,

Da stvar bude sigurna ponoviše to, bogami, tri puta...Onda ispiše zdravice kako i dolikuje i zajedno zapevaše i zaigraše oko srećnih mladenaca....Aplauz ih isprati sa scene, ispratismo ih (na srećni put do Knina) i u još jedno pamćenje.

A vidimo još i divan stari običaj Bele Poklade, te običaj iz Istočne

sebe da predstavlja Oplenac i sve srbe na svetskim takmičenjima... Toliko lepote-pa zašto da ne? Ne znam kako sam izašao iz dvorane, ali sam od svih što prolazih pored njih i oni pored mene čuo samo jedno-" Ovo da nisam videla ne bih verovala...da mi je neko pričao-rekao bih: to je nemoguće". Ali mi je ostao u ušima razgovor jednog divnog para u divnim godinama, na samom izlazu iz dvorane. Očigledno, vidno uzbuđeni, iznenadjeni i zadovoljni onim sto su videli, gospodja reče gospodinu:

"E neće mi moji ćerka i zet biti lenji, dovodiće vala oni dečicu subotom u Oplenac, ne interesuju me nikakve druge obaveze..."

Bože, pomislih, pa stvarno te ima, kad sve vidiš po pravdi, a onda slučajno mi se ote i rekoh u prolazu:

"Jeste, gospodjo, vidimo se u septembru, svake subote od deset do jedan, deca igraju i pevaju u Oplencu-vašim unučićima je obezbeđeno mesto u Oplencu"... Po čistom govoru, neiskvarenim Srpskim od Engleskog, prepoznadoh da su nam došli u goste iz otadžbine, oni očigledno znaju šta im je najbolje za unučad ovde, i neka im je na čast taj izbor-pun pogodak. Na koktelu koji Oplenac svake godine priredjuje u svojoj kući na 895 Rangeview Road u Misisagi u čast godišnjeg koncerta i uspeha svoje dece i omladine, čuh sličnu priču više puta. Šta drugo može biti-osim da istina i pravda uvek idu ruku pod ruku. Na kraju mi pade na pamet da kažem zašto ja lično ovo sve zovem: "Koreni i Seobe". Znam da svako pomisli:

"Valjda je pisac ovih redova hteo da kaže: Koreni i Deobe ", asocirajući tako na Dobricu Ćosica, a pisac nije hteo ni da pominje ni Ćosiceve Korene, ni Seobe Crnjanskog, ili jesam hteo da ih stavim pod jedan zajednički krov, u zajednicu kucu- SKUD Oplenac. A gde zajedno mogu živeti Koreni i Seobe sem ako to nije u Oplencu. I zaista kad u seobama na koje smo iskonski osudjeni, išćupamo korene, ponesemo ih zajedno sa sobom, i tako u novim na-seobama ponovo zasadimo te korene-to se onda zove-opstanak naroda i njegovog kulturnog nasleđja, to je onda SKUD Oplenac (neko ovu skraćenicu sada može razumeti i kao: Samo Koreni Usadjeni Duboko-to je Oplenac).

U Torontu /Misisagi za 200 godina Boja na Čegru i 620 godina Boja na Kosovu

Gojko Roglic,
Juna Gospodnjeg 2009

Koncert SKUD-a Oplenac 31 maj 2009, Mississauga Living Arts Centre

pišu ne samo domaće zadatke već i prva ljubavna pisma. Da, da i mi smo tako radili, samo se setite, ali ova deca danas imaju drugi način da pišu jedni drugima, eto takva su moderna elektronska vremena došla, pa opet, ipak su u prici u njihovim igrama i koreografijama ostali dosledni korenima i kako se to činilo od iskona. Dečaci malo hrabro a vise stidljivo, nude svoj cvet i svoje pesme devojkama, priznajući tako svoju zaljubljenost, a ove male princeze ih pak koliko stidljivo toliko i vragolasto prvo odbijaju, da bi na kraju prihvatile samo na sebi svojstven način i uhvatile se u kolo da zajedno zaigraju i zapevaju . Sve je naravno začimila i priča o Torti Sa Pet Spratova, kada devojčica napravi tortu baš sa pet spratova i donese je dečaku na poklon kao znak ljubavi i zrelosti, jer i ona zna da muti torte, ne samo njegova mama, pa je dakle i ona stasala za udaju...

I sve je ovo naravno izvezeno pričom dede Radovana o Kosovu i bojevima njegovim, od onog Vidovdanskog do današnjih, i da Bozja volja bude ispunjena, i pričom o Boju na Čegru , Sindjeliću i njegovim Resavcima. Pa zaista, bas tog dana bilo je 200 godina od boja na Cegru. Imasmo

ali tako snažno da se stresla sva Jevropa. Tada rekreativni ansambl zaigra i zapeva uz Jeremiju. Pričaše posle da se stresla sva Misisaga. Ako, tako im i treba, kad nikako da poslušaju šta im Jeremija poručuje. Pauza je samo poslužila da malo smirimo utiske pre nego što nas ponovo zapale, ali bukvalno potpale izvodjački, drugi i prvi ansambl Oplenca. Pa to je tema o kojoj se govori. I zar nije zasluženo? Ne znaš sta je lepše, zdravice i dobrodošlice, igra ili pesma, nošnja ili priča sa scene. Teče kao na prelu i poselu, na saboru kod manastira ili crkve...pa da, stigoše momci i po devojkicu, naravno uz gromku pesmu sa njima i njihovi stariji.... A kad se momci iz Knina pojavise sa Srpskom zastavom i bukljijom, bi nam jasno-biće svadbe ! (Pa, hvala Bogu, i zaslužili su da bude svadbi, oni već decenijama igraju i pevaju zajedno, pa nam najavljuju-biće svadbi. Ako, omladino, samo sa srećom!) Ali, otkud im onoliko glasa u grlu, onako pevanje, hvala ti Bože kao da baš iz Knina stižu, vazda nam dobro dolazili.

"Ko se prima seje moje?", zapita brat mladin.

"Ja se primam seje tvoje" odgovori momak sa druge strane.

Srbije koji još živi u Vlaškim krajevima-Natama. Pa samo sa ova tri divna običaja scenski izvedena bili bismo sasvim zadovoljni šta smo te dugo očekivane večeri videli.

Pa još toliko lepigh igara, pesama, iz svih krajeva Srpskih, još od ravnog Srema do Skopske Crne Gore, a svaka Srpska Crna Gora je ista, puna lepote i poleta, predivnih nošnji što se samo u istorijskim sećanjima mogu naći, pa eto mi imamo tu sreću da ih sretnemo i vidimo u sred Toronta, na nastupima SKUD-a Oplenac. U igri je lepota pokreta, u pesmi ljubav životu, u nošnji čistota dana, toplina žarkog sunca, u svemu tome slavi se sloboda i ljubav. I zaista im hvala na tome. A kad zaigraše na kraju, svi zajedno-zanemesmo u publici, Bože je li moguće toliko igrača, toliko igri na jednom mestu u jednom trenutku, a sve teče ko mleko, niko nikom ne zasmeta, niko nikog ne pogura i sve nekako liči na bezbroj izvora i potoka i rečica što se u jednu veliku slivaju i tako zajedno teku ka uvoru . I kad pomisliš, eva stigosmo do uvira, ali , 'oćes - novi potoci i reke stižu...I tako više od pola sata, neprestane igre i pesme...Rekoše mi neki da bi to moglo samo za

više nego što smo hteli ili očekivali. I tako se nastavlja rad na snovima...

Značaj rada dece u srpskoj dramskoj grupi je višestruk. Pored uobičajenih koristi, kao što su održavanje kontakta sa svojim izvornim jezikom i druženje sa vršnjacima, tu je bavljenje tim istim jezikom na zahtevnijem nivou i lakša spoznaja svog nacionalnog identiteta putem umetnosti. Sam po sebi, engleski jezik kojim polaznici kursa većinom vremena govore, je vrlo lenj i uslovno rečeno „mutav“. Tako da ciklusom brzalica, razvija se bolji govorni aparat dece i omogućava lakši i čistiji izgovor (npr. slova ž, č, š, r i td).

S druge strane, kada je očuvanje identiteta u pitanju, nikako bolje nego putem sopstvenog proživljavanja likova iz bogatog spektra našeg mentaliteta se ne može osetiti prisnost i ljubav prema njemu. Učenje novih reči, narodnih komičnih stereotipa i svih drugih vrsta lokalizama

je samo jedan od „filova“ ovog putovanja.

Domaći tekst u moru kanadske dramaturgije. Na žalost srpska zajednica nema prilike da na kanadskim scenama pogleda srpsku, pa čak ni evropsku ili bilo kakav primerak svetske drame, izuzev kanadske. Budući da je politika kanadskih grantova takva, da podržava smo kanadske pisce, onda pored povremenih gostovanja srpskih umetnika, treba pružati i druge sadržaje raznolikog pozorišnog spektra. Budućnost dramske sekcije će, nadamo se, biti takva da privuče pažnju i šire publike, čak i van zajednice, koja će sa titlovima moći da prati nešto drugačije od onoga što se inače nudi. Najveće bogatstvo dečijeg pozorišta je u tome što za ciljnu grupu ima one najiskrenije i prave gledaoce, koji će sumnjati do kraja, ali ako zaokupite njihovu pažnju pravom pričom, boriti se na vašoj strani i verovati bespogovorno!

Vojin Vasović - Reditelj

DRAMSKA SEKCIJA SKUD OPLENAC

„Mi smo građa od koje se grade snovi i ceo naš mali život je snom zaokružen“ (W. Shakespeare)

Rad dramske grupe u Oplencu na jesen 2009 ce poceti novim pozorišnim radionicama. Pomoću njih se mladi glumci provode kroz osnove korišćenja scenskog pokreta, pantomime, tehnike glasa, scenskih borbi... U nizu vežbi kordinacija, improvizacija i likova, traga se za pravom građom sna koji se pretače na scenu. Polaznici se suočavaju sa sitnijim i krupnim preprekama koje čekaju sve one koje uplivaju u igru zvanu pozorište. Budući da je glumačko telo ono jedino iz kojeg glumac može stvoriti svoju umetnost (drugi imaju četkice, olovke, note ili kamere), treba tražiti puno snage, energije i ideja skrivenih u njemu. Svaka proba donosi novo saznanje i iznenađenje kako voditelju tako i učesnicima o tome kako možemo

Vojin Vasović – Biografija učitelja dramske sekcije SKUD Oplenac

Rođen 1985. godine u Kragujevcu. Diplomirani student TV režije Akademije Umetnosti BK. Autor sedam kratkih igranih filmova, animiranog filma "Sledeći", dokumentarnog filma "Imitacija Smrti", koji su uvršćeni u zvaničnu selekciju više domaćih i evropskih festivala: "Zlatnog viteza" u Moskvi, "Prvog kadra" u Sarajevu, "Beogradskog festivala kratkometražnog i dokumentarnog filma" u Beogradu, "Roshd" u Teheranu i dr. Scenarista je više pozorišnih i radio drama ("Ja hoću u raj", "Čekajući princa", "Kako su ubili Boga u meni", "Ubij se za mene"). Reditelj je deset epizoda serije za

decu "Priče sa tavana". Dobitnik tri nagrade za najbolju režiju (predstavama "Čekajući dah" po motivima Semjuela Beketa, "Posetom stare dame" Fridriha Direnmata i "Doba baraba" Mirjane Ojdanić), tri Grand prix-a i četiri nagrade za scenski pokret na Pozorišnim susretima u Kragujevcu, srebrne plakete, nagrade za najbolju vizuelnu poetiku i najbolju režiju na Republičkom festivalu eksperimentalnih scena (predstavom "Me, myself and I"). Polaznik je radionice za dizajn svetla pod vodstvom Nikole Zavišića. Reditelj je četrnaest amaterskih, poluprofesionalnih i profesionalnih predstava među kojima su: koreodrama "13" (Bal-

kan Teatar, Mostar), "Don Žuan" (Centar za kulturu Mladenovac), "Audijencija" (Teatar Joakim Vujić, Kragujevac), "Trag ljudskih zuba" (Serbian Canadian Theatre, Toronto), "3ym profil" (FIST produkcija, Beograd) itd. Proglašen je za najboljeg studenta katedre

2006. godine. Završio je studije sa prosečnom ocenom 9,87.

Diplomirao je polučasovnim igranim filmom "Dašak", po motivima novele italijanskog nobelovca Luidija Pirandela, koji je dobio prvu nagradu na "Lighthouse festival" u New Jersey, USA u junu 2009.

www.oplenac.ca

SCA OPLENAC – SERBIA WE ARE PROUD OF

SCA Oplenac 895 Range View Rd., Mississauga, ON, L5E 1H1, phone: (905) 274-6449

© Concept, idea and content property of SCA Oplenac, copyright protected by Canadian Intellectual Property Office. All rights reserved.

Koncert SKUD-a Oplenac 31 maj 2009, Mississauga Living Arts Centre

OVER TWO DECADES OF PROUD TRADITION AND EXCELLENCE SERBIA LIVES AT 895 RANGEVIEW RD. IN MISSUSSAUGA

SKUD OPLENAC IS THE RIGHT CHOICE
SAFE AND SUPERVISED ENVIRONMENT

Top instructors and professional choreographers manage and supervise the entire program. Oplenac has professional and paid teaching staff for all schools and assemblies from 3 years old to the first assembly. It is in sharp contrast to any other Serbian clubs where due to financial restrictions, non-professional unpaid instructors teach your children. Make sure your kids are safe and attended to by Oplenac qualified staff.

"I have heard horror stories about other organizations where the staff would leave kids unattended and have accidents happen. The main reason why we enrolled our children in the Oplenac dance program is that we feel at ease knowing that our children are under the professional supervision of Oplenac staff. The instructors are well organized, trustworthy and ensure that the safety of our kids is top priority." - Boban Vukovic

**OWN PROPERTY AT 895 RANGE VIEW RD.
IN MISSISSAUGA TO CALL HOME**

No other Serbian organization of any kind in Canada has the organizational and financial strength of Oplenac. Our home offers state-of-the-art dance studios, teaching rooms and performance halls that no other organization in Canada possess. Any payments or voluntary work at Oplenac go to the benefit of all members, thus no individual profits from the earnings.

**DIFFERENT DANCE CLASSES FOR DIFFERENT AGE
GROUPS AND KNOWLEDGE LEVELS**

Due to the huge number of children involved in Oplenac assemblies, schools and choirs, all kids can be separated according to their age and capabilities to maximize their progress over the years. At any other club your child could be grouped with younger or much older children since they do not have enough children for each age or knowledge level. Many times commercial clubs group as many children as possible to minimize their expense on instructors and teaching rooms.

**HIGHLY RECOGNIZED, RESPECTED CLUB, HIGH CALIBRE
OF FOLKLORE DANCE ENSEMBLES**

There is no bigger reward for children after years of hard work than being accepted in Oplenac representative assemblies. There is no other Assemblé in Canada, or for that matter anywhere outside Serbia, that can offer this level of recognition, sense of self artistic achievement, biggest stages to perform and the biggest crowds to watch your performance. Some costumes that Oplenac uses for just one choreography are more expensive than all costumes that some other clubs have in total.

Many dancers spend years dancing in miniature halls, unable to showcase their talent and many times it is only there family watching them. Due to its organizational and financial strength, Oplenac will provide you with the best conditions to develop your talent. You will be performing in the "living arts" centre to an audience of over thousand people every year. Your talent will be nourished by the

most competent and experienced choreographers.

"The main reason that I chose to enroll is that I wanted to work with one of the best choreographers in the world." - Teodora Ristic

TRAVELLING AND PERFORMING AROUND THE WORLD

Boston May 16th 2009.

You will have many fun moments and memories that will last a lifetime. There are no bonds and friendships as deep as once developed in the early and teenage years. Imagine the pride of belonging to the best folk dance performing team ever assembled outside Serbia proper. Experience the happiness of performing and winning a dance competition at the highest level possible. Picture the glow on your Dad's face and tears of happiness in your Mom's eyes after your spectacular performances, telling you they are immensely proud of you.

There is no other organization that can match the twenty magnificent years of stability, growth and success of Oplenac in Serbian culture - not only in Canada but also around the

world. It is a captivating story of generations of Oplenac performers winning world-class competitions and drawing unmatched crowds. It is also the story of the best artistic talent that can only be attracted to work at such a landmark cultural institution like Oplenac.

Oplenac is the only Serbian assembly ever to be chosen to represent Canada in international dance competitions. Oplenac also received an award from the Serbian Government as the best ambassador for Serbian culture in a foreign land.

**RICHEST DANCE ENSEMBLE, VARIED MUSIC PROGRAMS,
DRAMA SECTION, SERBIAN SCHOOL, CHOIR AND OTHER
OPPORTUNITIES**

If you enroll your child in one activity, it can always switch to some other more appealing activity he or she finds, during that year. As a jewel of Serbian culture in Canada, Oplenac offers many other programs many of which on pure financial bases are not profitable. Commercial clubs offer narrow choices, many times folk dances only and programs that are profitable for them. If your child is unhappy with the program there is nothing to switch to and your yearly membership is wasted.

Serbian Cultural Association Oplenac is organising:

**Saturday, September 12, 2009 at 13:00
& Sunday September 13, 2009 at 12:00**

AUDITION FOR DANCERS IN THE ELITE FOLK ENSEMBLES

Do you want to have fun and enjoy dancing in a world-class dance studio?

Do you want to be led by a world-reknoned choreographer?

Do you want to travel around the world for FREE as part of the most popular Serbian folk ensemble?

Do you want to participate in the world's biggest folk dance festivals?

Do you want a chance to become awarded as one of the best (MVD) dancers of the season?

Do you want to be a part of the Canada's largest Serbian folk dance group?

If interested in joining Oplenac's Elite Dance Ensemble - come to the audition:

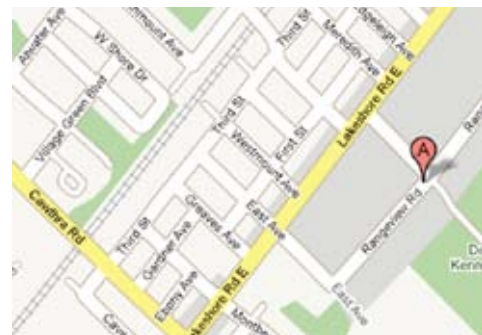
895 RANGEVIEW RD. IN MISSISSAUGA

AUDITION WILL TAKE PLACE IN THE BUILDING OF SCA OPLENAC

Dancers with the experience will be classified in three different age groups, ages 12-15, ages 15-18 and age 18 and up and will be judged by following criteria:

- Theoretical and practical knowledge of basic Serbian dances
- Ability to move, step or dance as instructed by the choreographer
- Singing abilities
- Talent and natural dancing abilities
- Physical fitness constitution and predisposition

Note: Dancers, any age, with no experience are welcome to enrol in one of our beginner ensembles on Saturday September 05, 2009 from 10:00am -13:00pm, or any other Saturday in September.

Come to SCA Oplenac and take part in your own Serbian culture.